Instanța de fond: Judecătoria Chişinău (sediul Centru) (jud. Guzun Corneliu)
Dosarul nr. 3a-1137/24 (2-23006918-02-3a-02102024)

Republica Moldova
Curtea de Apel Centru
D E C I Z I E

20 mai 2025 mun. Chişinău

Colegiul Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al
Curţii de Apel Centru

Având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorii Sîrbu Victoria şi Bostan Angela
Grefier Mazurchevici Maria

Judecînd în şedinţă publică, cererea de apel declarată de S.R.L. „Incargo" asupra hotărârii Judecătoriei Chişinău (sediul Centru) din 16 mai 2024, adoptată la acțiunea în contencios administrativ depusă de S.R.L. „Incargo" către Serviciul Vamal privind anularea actelor administrative,

C o n s t a t ă:

<u>Obiectul acțiunii, circumstanțele cauzei:</u>

La 13 ianuarie 2023, reclamanta S.R.L. „Incargo", s-a adresat cu o acțiune în contencios administrativ către Serviciul Vamal, privind anularea actelor administrative.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat următoarele. În fapt, la data de 13.10.2022, Biroul Vamal Centru a comunicat SRL „INCARGO" despre efectuarea controlului ulterior prin reverificarea declarațiilor vamale privind corectitudinea acordării tratamentului tarifar preferențial reclamantului în procedura de import a autoutilitarelor: **********anul fabricării *****

Conform procesului verbal de reverificare a declaratiilor vamale nr. *****din 12.10.2022 cu trimitere la răspunsurile Autorității Vamale din Republica Federală Germania (fară a fi traduse în limba română), Inspectorul principal din cadrul Serviciului Vamal, Biroul Vamal Centru, Domnul Pendus Valeriu a considerat că autoutilitarele *****, importate în Republica Moldova de reclamantă însoțite de certificatele EUR.*****nr. *****, nu sunt produse originare din Uniunea Europeană.

În temeiul procesului verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. *****din 12.10.2022 a fost emisă Decizia de regularizare nr. *****din 07.11.2022, cu Anexă la aceasta, prin care s-au recalculat și impus spre plată pentru reclamantă drepturile de import și penalitatea în mărime totală de 206 603 lei si 70 bani.

La data de 15.11.2022, reclamanta a depus în adresa Serviciului Vamal al Republicii Moldova cererea prealabilă prin care a solicitat anularea Deciziei de regularizare nr. *****din 07.11.2022.

La data de 17.12.2022, reclamanta a recepționat răspunsul Serviciului Vamal al Republicii Moldova nr. 28/11-18019 din 12.12.2022 prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea prealabilă.

Motive întru susținerea acțiunii în contencios administrativ: în fapt, în luna mai a anului 2018, reclamantul a importat în Republica Moldova din Germania autoutilitare *****, însoțite de certificatele EUR.*****nr. *****, prin care se atestă că acestea sunt produse în Uniunea Europeană, beneficiind de preferințe tarifare, conform Acordului de Asociere dintre Republica Moldova și Uniunea Europeană.

După efectuarea procedurilor vamale și achitarea taxelor corespunzătoare, Biroul Vamal Centru a eliberat Adeverințele corespunzătoare, în temeiul căruia au fost desfășurate procedurile de inregistrare și înmatriculare a autoutilitarelor sus-indicate.

SRL „INCARGO” ținând cont de circumstanțele de fapt invocate, consideră nemotivate Decizia de regularizare nr. *****din 07.11.2022, cu Anexa la aceasta emisă de Biroul Vamal Centru al Serviciului Vamal, prin urmare și ilegală, iar argumentele expuse în procesul verbal de reverificare a declarației vamale nr. *****din 12.10.2022, care au constituit temei pentru întocmirea Deciziei de regularizare nr. *****din 07.11.2022, sunt lipsite de orice fundament.

Astfel, conform art. 18 alin.(1) din Legea nr. 1380 din 20.11.1997 cu privire la tariful vamal expres prevede „ (1) Țara de origine a mărfii se determină în scopul efectuarii unor măsuri tarifare *și* netarifare orientate spre reglementarea introducerii mărfurilor pe teritoriul vamal și scoaterii acestora de pe acest teritoriu".

În temeiul art. 19 alin.(1), (2) din Legea nr. 1380/1997 „ (1) Drept țară de origine a mărfii se consideră țara în care ea a fost obținută integral sau a fost supusă unei prelucrari suficiente conform criteriilor stabilite de prezenta lege și de acordurile Internaționale la care Republica Moldova este parte. (2) Drept țară de origine a mărfii pot fi considerate și un grup de țări, o uniune vamală de țări**,** o parte a țării, în cazul în care este necesar de a le evidenția în scopul determinării originii marfii”.

În ordinea prevazută de art. 23 alin.(2) lit. a) din Legea nr. 1380/1997 „ (2) La introducerea mărfii pe teritoriul vamal, certificatul de origine sau declarația de

origine a ei se prezintă în mod obligatoriu dacă: a) țara de origine a mărfii beneficiază din partea Republicii Moldova de un regim preferențial'.

Prin urmare, având în vedere prevederile art. 24 alin.(1) lit. a), b), alin.(3) din Legea n. 1380/1997,, 1) Certificatul de origine a mărfii trebuie să confirme univoc originea acesteia din țara respectivă și să conțină:a) declarația exportatorului care confirmă ca marfa corespunde cerințelor specificate la art.20; b) adeverința din partea organului competent din țara exportatoare ce a eliberat certificatul care confirmă autenticitatea datelor din certificat. (3) În cazul în care se pune la îndoială autenticitatea certificatului de origine a mărfii sau a datelor ce se conțin în el, autoritatea vamală este în drept să se adreseze organelor care au eliberat certificatul sau organizațiilor specializate ale țării menționate ca țară de origine a mărfii pentru a obține date suplimentare sau precizari.

Drept temei pentru a considera că autoutilitarele ***** din procesul verbal de reverificare a declarației vamale nr. *****din 12.10.2022 constată că reprezentantul organului vamal a indicat, cu trimitere la procedura administrativă de asistență internațională că mențiunile incluse în CERTIFICATUL EUR.*****nr. ***** nu sunt veridice și lipsa informației că mărfurile importate de către reclamantă ar fi din Uniunea Europeană.

Reclamanta consideră această constatare drept eronată și lipsită de orice suport probatoriu, în condițiile în care, conform declarațiilor vamale de import indicată expres drept țările de origine a mărfii iar documentele emise de către Societatea ***** sunt produse în Olanda (în prezent denumirea țării este „ȚĂRILE DE JOS"), iar Semiremorca de marca ***** este produsă în Germania de către Societatea FAHRZEUGWERK BERNARD KRONE GMBH.

Conform informatiei conținute pe site-ul oficial al Uniunii Europene (https://european-union.europa.eu/principles-countries-historv/countrv-profiles/qermany ro) Germania este stat membru UE din 01.01.1958, iar Olanda (Țările de Jos - https://european-union.europa.eu/principles-countries-history/country-profiles/netherlands_ro) din 01.01.1958.

Prin urmare circumstanțele de fapt sus-indicate atestă caracterul neîntemeiat al constatărilor incluse în procesul verbal de reverificare a declaratiei vamale nr. nr. *****din 12.10.2022, a Deciziei de regularizare nr. *****din 07.11.2022, cu Anexa la aceasta emisă de Biroul Vamal Centru și a Deciziei din 12.10.2022 prin care Serviciului Vamal al Republicii Moldova a soluționat cererea prealabilă.

Solicită reclamanta: anularea operațiunii administrative - proces-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. *****din 12.10.2022; anularea deciziei de regularizare nr. *****din 07.11.2022 și a anexelor la aceasta emisă de Inspectoralul principal al SCU Biroul Vamal Centru, Pendus Valeriu și aprobată de Șeful adjunct al Biroului Vamal Centru în privința SRL *„*INCARGO*”,* anularea răspunsului Serviciului Vamal nr. 28/11-18019 din 12.12.2022 prin care a fost

soluționată cererea prealabilă și încasarea în mod solidar de la pârâți a cheltuielilor de judecată.

Hotărîrea instanței de fond ce constituie obiectul apelului:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 mai 2024, a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ înaintată de S.R.L. „Incargo”.

Verificarea admisibilității apelului:

La 29 mai 2024, S.R.L. „Incargo” a contestat cu apel hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 mai 2024, solicitând casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă.

În conformitate cu prevederile art. 232 alin. (1) Cod administrativ*, apelul se depune la instanța de judecată care a emis hotărîrea contestată în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis hotărîrea contestată transmite neîntârziat apelul împreună cu dosarul judiciar, după motivarea hotărîrii, instanței de apel.*

La caz, din materialele cauzei rezultă că, hotărîrea instanței de fond a fost pronunțată public la 16 mai 2024, iar cererea de apel nemotivată a fost depusă la 29 mai 2024. Prin urmare, Completul judiciar constată că, apelul a fost depus în interiorul termenului prevăzut de legislator.

Potrivit art. 232 alin. (2) Cod administrativ, *motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărîrii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanța de judecată care a emis hotărîrea contestată.*

În speță, hotărârea motivată a fost notificată părții apelante la data de 04 octombrie 2024, iar motivarea apelului a fost depusă la 15 octombrie 2024, adică cu respectarea prevederilor art. 232 alin. (2) Cod administrativ.

Argumentele apelantului vis-a-vis de pretinsa ilegalitate a hotărîrii atacate cu apel:

În motivarea apelului, partea apelantă S.R.L. „Incargo” a indicat că în hotărârea motivată, instanța de fond a preluat de fapt argumentele expuse de pârâții/intimați, fără a supune aprecierii corespunzătoare faptele și mijloacele de probă administrate de reclamanta/apelantă și cercetate nemijlocit de către instanță.

Susține că din înscrisurile depuse la dosar rezultă că în luna mai a anul 2018, apelanta a importat în Republica Moldova din Germania autoutilitare *****, însoțite de certificatele EUR.*****nr. *****, prin care se atestă că acestea sunt produse în Uniunea Europeană, beneficiind de preferințe tarifare, conform Acordului de Asociere dintre Republica Moldova și Uniunea Europeană După efectuarea procedurilor vamale și achitarea taxelor corespunzătoare, Biroul Vamal

Centru a eliberat Adeverințele ce, în temeiul căruia au fost desfășurate procedurile de înregistrare și înmatriculare a autoutilitarelor sus-indicate.

Astfel, conform art. 18 alin.(l) din Legea nr. 1380 din 20.11.1997 cu privire la tariful vamal expres prevede „ (1) Țara de origine a mărfii se determină în scopul efectuării unor măsuri tarifare și netarifare orientate spre reglementarea introducerii mărfurilor pe teritoriul vamal și scoaterii acestora de pe acest teritoriu'/

În temeiul art. 19 alin. (1), (2) din Legea nr. 1380/1997 „ (1) Drept țară de origine a mărfii se consideră țara în care ea a fost obținută integral sau a fost supusă unei prelucrări suficiente conform criteriilor stabilite de prezenta lege și de acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte. (2) Drept țară de origine a mărfii pot fi considerate și un grup de țări, o uniune vamală de țări, o parte a țării, în cazul în care este necesar de a le evidenția în scopul determinării originii mărfii".

În ordinea prevăzută de art. 23 alin.(2) lit. a) din Legea nr. 1380/1997 „(2) La introducerea mărfii pe teritoriul vamal, certificatul de origine sau declarația de origine a ei se prezintă în mod obligatoriu dacă: a) țara de origine a mărfii beneficiază din partea Republicii Moldova de un regim preferențial".

Apelanta invocând prevederile art. 24 alin.(1) lit. a), b), alin.(3) din Legea n. 1380/1997, susține că drept temei pentru a considera că autoutilitarele ***** din procesul verbal de reverificare a declarației vamale nr. *****din 12.10.2022 constatăm că reprezentantul organului vamal a indicat, cu trimitere la procedura administrativă de asistență internațională că mențiunile incluse în CERTIFICATUL EUR.*****nr. ***** lipsa informației că mărfurilor importate de către reclamantă ar fi din Uniunea Europeană.

Or, concluzia expusă de către Autoritatea care a răspuns la cererea de asistență internațională, nu este cea constată de intimați și de instanța de judecată și anume că autoutilitarele nu sunt produse originare din Uniunea Europeană, ci doar că aceștia nu dispun de informația despre locul în care bunurile sunt produse.

Astfel, conform declarațiilor vamale de import indicată expres drept țările de origine a mărfii iar documentele emise de către Societatea ***** sunt produse în Olanda (în prezent denumirea țării este „ȚĂRILE DE JOS"), iar Semiremorca de marca ***** este produsă în Germania de către Societatea FAHRZEUGWERK BERNARD KRONE GMBH. Conform informației conținute pe sait-ul oficial al Uniunii Europene, Germania este stat membru UE din 01.01.1958, iar Olanda din 01.01.1958.

Mai mult ca atât, la materialele dosarului civil, au fost depuse și cercetate declarațiile uzinelor producătoare a autoutilitarelor: ***** - anul fabricării 2014; Semiremorca de marca *****, din care rezultă că acestea sunt produse în Țările de Jos (Olanda) și Germania.

Respectiv, lipsa de informație privind țara de origine constată în răspunsul la cererea de asistență internațională, a fost înlăturată prin înscrisurilor care le-a administrat apelanta, prin care se probează locul producerii autovehiculelor și țara de origine.

Prin urmare circumstanțele de fapt sus-indicate atestă caracterul neîntemeiat al constatărilor instanței de fond, inclusiv a procesului verbal de reverificare a declarației vamale nr. nr. *****din 12.10.2022, a Deciziei de regularizare nr. *****din 07.11.2022, cu Anexa la aceasta emisă de Biroul Vamal Centru și a Deciziei din 12.12.2022 prin care Serviciului Vamal al Republicii Moldova a soluționat cererea prealabilă.

Argumentele intimatului expuse în referință:

La data de 10 ianuarie 2025, partea intimată Serviciul Vamal, Biroul Vamal Centru a depus referință asupra apelului declarat de S.R.L. „Incargo", prin care a solicitat respingerea acestuia ca nefondat, cu menținerea hotărârii instanței de fond.

Argumentele participanților invocate în cadrul judecării apelului:

În ședința de judecată, reprezentantul părții apelante S.R.L. „Incargo", avocatul Furnica Victor a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă.

Reprezentantul intimatului Serviciul Vamal în ședința de judecată nu s-a prezentat din motive necunoscute instanței, procedura citării legale fiind respectată, din care considerente Completul judiciar a dispus examinarea cauzei în lipsa părții neprezente legal citate.

Audiind explicațiile participantului prezent la proces, studiind materialele dosarului și înscrisurile administrate, verificând argumentele expuse în cererea de apel, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că, apelul declarat de S.R.L. „Incargo" este neîntemeiat și urmează a fi respins, cu menținerea hotărârii primei instanțe, reieșind din următoarele considerente.

Aprecierea instanței de apel a argumentelor părților și cadrului legal aplicabil speței:

În conformitate cu prevederile art. 195 Cod administrativ, *procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.*

Potrivit dispozițiilor art.219 alin.(1), (3) Cod administrativ, *(1) Instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. (3) Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.*

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, *examinînd cererea de apel, instanța de apel adoptă una dintre următoarele decizii-* ***respinge apelul.***

Conform art. 239 Codul de procedură civilă, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.*

În temeiul art.240 alin.(1) Cod de procedură civilă, *la deliberarea hotărîrii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.*

Hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanțele care au importanță la soluționarea cauzei și care au fost verificate în ședința de judecată multilateral, complet, fiind elucidate probele privind circumstanțele constatate ale cauzei.

Prevederile legale enunțate impun în mod expres, obligația instanței de apel să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite și este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Respectiv, conform practicii CEDO instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii și să nu se limiteze doar la însușirea motivelor și concluziilor date de instanța inferioară. (*Hirro Balani c. Spaniei*, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; *Georgiadis v. Greciei* nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Completul de Contencios Administrativ al Curții de Apel Centru, analizând legalitatea hotărârii pronunțate în raport cu prevederile art.225 Cod administrativ; art. 239 – 241 Cod de procedură civilă, constată că aceasta urmează a fi menținută, or instanța de fond, corect a elucidat și constatat circumstanțele cauzei, a verificat și apreciat obiectiv, probele prezente la materialele cauzei, stabilind corect circumstanțele de fapt și aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

Materialul probatoriu administrat de la dosar, denotă următoarea stare de fapt:

<u>În fapt:</u>

Materialele cauzei și a dosarului administrativ atestă că în luna mai a anului 2018, reclamanta S.R.L. „Incargo” a importat în Republica Moldova din Germania autoutilitare ***** - anul fabricării 2014; și Semiremorca de marca *****, însoțite de certificatele EUR.*****nr. *****.

Prin nota de prezentare nr.95.22/01-R din 11.10.2022, Biroul Vamal Centru a comunicat SRL „INCARGO” despre efectuarea controlului ulterior în perioada 19.09.2022-11.10.2022, prin reverificarea declarațiilor vamale privind corectitudinea acordării tratamentului tarifar preferențial reclamantului în procedura de import a autoutilitarelor: **********anul fabricării 2014; Semiremorca de marca ***** (f.d.31-35-dosar administrativ).

Conform procesului verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. *****din 12.10.2022 s-a considerat că autoutilitarele *****, importate în Republica Moldova de reclamantă însoțite de certificatele EUR.*****nr. *****, nu sunt produse originare din Uniunea Europeană, în sensul prevederilor Acordului de Asociere dintre Republica Moldova și Uniunea Europeană.(f.d. 36-39-dosar administrativ)

În temeiul procesului verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. *****din 12.10.2022 a fost emisă Decizia de regularizare nr. *****din 07.11.2022, cu Anexă la aceasta, prin care s-au recalculat și impus spre plată pentru reclamanta S.R.L. „Incargo” drepturile de import și penalitatea în mărime totală de 206 603,70 lei.(f.d. 44-47-dosar administrativ)

La data de 15.11.2022, reclamanta a depus în adresa Serviciului Vamal al Republicii Moldova cererea prealabilă prin care a solicitat anularea Deciziei de regularizare nr. *****din 07.11.2022 (f.d. 53-56 dosar administrativ).

Prin răspunsul nr. 28/11-18019 din 12.12.2022, Serviciul Vamal a respins cererea prealabilă din 15.11.2022 ca neîntemeiată (f.d. 57-59 dosar administrativ).

La 13 ianuarie 2023, reclamanta S.R.L. „Incargo”, s-a adresat cu o acțiune în contencios administrativ împotriva Serviciului Vamal, solicitând anularea operațiunii administrative - proces-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. *****din 12.10.2022; anularea deciziei de regularizare nr. *****din 07.11.2022 și a anexelor la aceasta emisă de Inspectoratul principal al SCU Biroul Vamal Centru, Pendus Valeriu și aprobată de Șeful adjunct al Biroului Vamal Centru în privința SRL *„*INCARGO*”*, anularea răspunsului Serviciului Vamal nr. 28/11-18019 din 12.12.2022 prin care a fost soluționată cererea prealabilă și încasarea în mod solidar de la pârâți a cheltuielilor de judecată.

<u>Admisibilitatea acțiunii:</u>

Prevederi relevante ale Codului administrativ:

Articolul 20. *Acțiunea în contencios administrativ*

Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Articolul 206. *Felurile acțiunilor în contencios administrativ*

(1) O acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare);

Reieșind din cerințele formulate în cererea de chemare în judecată, rezultă că, acțiunea reclamantului este una în contestare.

Articolul 191. *Competența jurisdicțională pentru acțiunea în contencios administrativ*

(1) Cu excepția cazurilor prevăzute la alin.(2) și (3), judecătoriile soluționează în fond toate acțiunile în contencios administrativ.

Articolul 196. *Competența teritorială pentru acțiunea în contencios administrativ*

(1) Acțiunea în contencios administrativ se depune la instanța de judecată în a cărei rază teritorială își are sediul autoritatea publică care a desfăşurat activitatea administrativă contestată, daca legea nu prevede altfel.

Ținând cont de obiectul acțiunii și având în vedere prevederile art.191 alin.(1) Cod administrativ, examinarea prezentei cauze ține de competența Judecătoriei Chișinău, or obiectul acesteia nu se regăsește în excepțiile de la alin.(2) și (3) a art.191 Cod administrativ.

Astfel, acțiunea în contencios administrativ a fost înaintată de reclamant cu respectarea competenței jurisdicționale și teritoriale.

Articolul 17. *Dreptul vătămat*

Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Articolul 39. *Accesul liber la justiție*

(1) Controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit.

(2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Articolul 189. *Înaintarea acțiunii în contencios administrativ*

(1) Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Articolul 10. *Actul administrativ individual*

(1) Actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Articolul 11. *Categoriile actelor administrative individuale*

(1) Actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

Instanța de apel remarcă că, actul administrativ contestat – decizia de regularizare nr. *****din 07.11.2022 – reprezintă un act administrativ individual defavorabil pentru reclamant.

Articolul 19. *Cererea prealabilă*

Cererea prealabilă este instituția care oferă o cale de soluționare prejudiciară a litigiilor administrative.

Articolul 162. *Scopul procedurii prealabile*

(1) Procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

(2) Dacă autoritatea publică nu soluționează petiția în termenele prevăzute de prezentul cod, persoana afectată este în drept să depună cerere prealabilă.

(3) Cererea prealabilă poate fi îndreptată spre:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul;

b) emiterea unui act administrativ individual.

Articolul 208. *Respectarea procedurii prealabile*

(1) Până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege.

După cum rezultă din materialele cauzei elucidate anterior, se atestă că S.R.L. „Incargo” a respectat procedura prealabilă.

Prin răspunsul nr. 28/11-18019 din 12.12.2022, Serviciul Vamal a respins solicitările înaintate de S.R.L. „Incargo” în cererea prealabilă (f.d. 33-35).

Articolul 209. *Termenul de înaintare a acțiunii în contencios administrativ*

(1) Acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la:

a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia;

Astfel, coroborând prevederile normelor legale citate anterior, cu circumstanțele de fapt ale cauzei, Completul judiciar statuează că, acțiunea înaintată de S.R.L. „Incargo” la 13 ianuarie 2023, a fost depusă în instanța de contencios administrativ în termen, cît și cu respectarea procedurii prealabile, din care motive, instanța de fond corect a conchis asupra admisibilității acțiunii și a reținut spre examinare fondul cerințelor formulate în acțiune.

<u>Referitor la fondul acțiunii.</u>

Prevederi relevante ale Codului administrative sunt următoarele:

Articolul 224. *Hotărîrile instanței de judecată*

(1) Examinînd acţiunea în contencios administrativ în fond, instanţa de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: [...] f) respinge acţiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condiţiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit.a)–e).

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 mai 2024, a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ înaintată de S.R.L. „Incargo”.

<u>LEGISLAȚIA PERTINENTĂ (în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat):</u>

Potrivit pct.53 din Hotărârea Guvernului nr. 1140 din 02-11-2005 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a destinaţiilor vamale prevăzute de Codul vamal al Republicii Moldova, *supravegherea şi controlul vamal în afara birourilor vamale se realizează de către organele vamale abilitate de Serviciul Vamal, în scopul prevenirii, combaterii şi sancţionării încălcărilor reglementărilor în domeniul vamal pe întreg teritoriul naţional.*

Iar potrivitpct.54 lit. b) al aceluiaşi regulament, organele vamale abilitate potrivit pct. 53 îndeplinesc următoarele atribuţii principale: constată şi încasează diferenţele de drepturi de import sau de export cauzate de nedeclararea conform prevederilor legale a bunurilor în cadrul operaţiunilor de import, export şi tranzit, ca urmare a acţiunilor proprii întreprinse.

Potrivit art.185 alin.(1) lit.e[1]) Cod vamal nr.1149 din 20.07.2000, *controlul vamal este efectuat de colaboratorul vamal şi constă în controlul ulterior prin reverificarea declaraţiilor vamale.*

Potrivit pct.3 a) și c) din Ordinul Serviciului Vamal nr.333-0 din 31.07.2014, decizia de regularizare, ca titlu executoriu, se va emite în cazurile: *a) apariţiei obligaţiei vamale în temeiul art. 127, 127^2 – 127^{12} din Codul vamal, inclusiv în situaţia în care lipseşte declaraţia vamală în detaliu, declaraţia sumară sau formularul tipizat TV-14; c) constatărilor efectuate, pe parcursul derulării controlului ulterior prin audit postvămuire şi/sau reverificării declaraţiei vamale, la finalizarea acestuia, sau în cadrul unui control repetat al acestuia;*

Iar potrivit art.127^{11} lit.a) Cod vamal nr.1149 din 20.07.2000, *obligaţia vamală apare, atît la import - cît şi la export, şi în următoarele cazuri: cînd, ulterior efectuării operaţiunilor de vămuire şi acordării liberului de vamă, se constată că informaţiile cuprinse în declaraţia vamală au condus la stabilirea unei obligaţii vamale diminuate.*

Conform art.127^{13} alin.(1) Cod vamal nr.1149 din 20.07.2000, *decizia de regularizare reprezintă un document de o formă stabilită de Serviciul Vamal, întocmit de organele vamale, care serveşte drept dovadă a apariţiei şi/sau anulării obligaţiei vamale, a restituirii drepturilor de import sau de export plătite ori*

percepute în plus şi a măsurilor de politică economică și care este executoriu din momentul aducerii acesteia la cunoştinţă plătitorului vamal.

Raportând cadrul legal la circumstanțele faptice ale cauzei, Completul judiciar consideră că prima instanță corect a ajuns la concluzie despre netemeinicia acțiunii reclamantului.

Prima instanță corect a stabilit că Serviciul Vamal prin intermediul organelor vamale abilitate, realizează controlul vamal care poate fi realizat inclusiv prin reverificarea declaraţiilor vamale. Totodată, obligația vamală apare în cadrul importului în cazul în care se constată că, informaţiile cuprinse în declaraţia vamală au condus la stabilirea unei obligaţii vamale diminuate.

Referitor la argumentele reclamantei, precum că, mărfurile importate sunt din Uniunea Europeană și respectiv, ultima beneficiază de un tratament preferențial, la importul mărfurilor, se reține următoarele.

Potrivit titlului V art.15 alin.(1) lit.a) din Acordul de asociere între Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Moldova, pe de altă parte, *produsele originare dintr-o parte beneficiază, la importul în cealaltă parte, de dispozițiile prezentului acord la prezentarea uneia dintre următoarele dovezi de origine: un certificat de circulație a mărfurilor EUR.1, al cărui model este prezentat în anexa III la prezentul protocol;*

În continuare potrivit, art.19 alin.(1) din Legea nr.1380 din 20.11.1997 cu privire la tariful vamal, *drept ţară de origine a mărfii se consideră ţara în care ea a fost obţinută integral sau a fost supusă unei prelucrări suficiente conform criteriilor stabilite de prezenta lege şi de acordurile internaţionale la care Republica Moldova este parte.*

Potrivit titlului VI art. 31 alin. (2) din Apendicele I la Convenția Pan-Euro-Medieraneene privind regulile de origine nr.2007/C83/01, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr.83/1 din 17.04.2007, *Pentru a garanta o aplicare corectă a prezentei convenții, părțile contractante î-și acordă reciproc asistență, prin intermediul administrațiilor vamale competente, la verificarea autenticității certificatelor de circulație a mărfurilor EUR. 1, precum și a exactității informațiilor furnizate în aceste documente*.

Astfel, Completul judiciar consideră că instanța de fond just a constatat că potrivit răspunsurilor Autorităților Vamale ale Republicii Federale Germane nr. ***** din 01.10.2020 și ***** din 15.10.2020 (f.d. 4-18 dosar administrativ) s-a constatat faptul că, certificatele de circulație a mărfurilor EUR. l nr. L 936349 și L 936350 din 18.12.2018 sunt autentice, însă mărfurile acoperite de aceste certificate nu sunt produse originare din Uniunea Europeană, în sensul prevederilor Acordului de Asociere dintre Uniunea Europeană și Republica Moldova, și în conformitate cu Convenția PEM.

Totodată instanța reține că, prin scrisorile nr. *****din 15.08.2022 și nr. *****din 22.08.2022 (f.d. 4-18 dosar administrativ), s-a constatat că marfa acoperită de certificatul de circulație a mărfurilor EUR.l nr. A 170276 din 07.05.2018 nu este de origine din Uniunea Europeană, în sensul prevederilor Acordului de Asociere dintre Uniunea Europeană și Republica Moldova, și în conformitate cu Convenția PEM.

Astfel, în conformitate cu art. 32 alin. (6) din Apendicele I a Convenției regionale cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene care prevede că*, dacă există îndoieli justificate şi în lipsa unui răspuns în termen de zece luni de la data cererii de verificare sau dacă răspunsul nu conţine informaţii suficiente pentru a determina autenticitatea documentului respectiv sau originea reală a produselor, autorităţile vamale solicitante refuză, cu excepţia unor circumstanţe excepţionale, acordarea tratamentului preferenţial.*

În conformitate cu art. 26 alin. (3) din Legea 1380 din 20.11.1997 cu privire la tariful vamal, *mărfurile a căror origine nu este stabilită cu exactitate pot fi trecute peste frontiera vamală doar cu condiția achitării taxei vamale la cotele maxime ale tarifului vamal.* Serviciul Vamal a emis Decizia de regularizare nr. *****din 07.11.2022, prin care s-au recalculat și impus spre plată pentru reclamanta S.R.L. „Incargo" drepturile de import și penalitatea în mărime totală de 206 603 lei si 70 bani.

Or, după cum corect a stabilit instanța de fond, reclamantul S.R.L. „INCARGO" a beneficiat în mod neîntemeiat de tratamentului tarifar preferențial în procedura de import a autoutilitarelor: **********anul fabricării *****

În lumina celor relatate Completul judiicar este de acord cu concluzia instanței de fond precum că activitatea administrativă efectuată de Serviciul Vamal este una legală şi întemeiată. Or, autoritatea publică la soluţionarea speţei a cercetat complet şi multiaspectual circumstanţele şi autoritatea în limita competenţei, a emis un act administrativ, prin care şi-a realizat scopul său legal.

În acest context, instanţa de judecată, conchide că încălcările revendicate prin prezenta acţiune, nu îşi găsesc confirmare prin prisma cadrului normativ în vigoare la data desfăşurării activităţii administrative, prin urmare argumentele părţii reclamante în acest sens sunt lipsite de suport juridic.

Astfel, analizând normele legale citate mai sus în coraport cu circumstanţele de fapt ale speţei şi materialul probatoriu administrat, Completul judiicar consideră că instanţa de fond just a conchis că nu există careva abateri la emiterea procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. *****din 12.10.2022 cât și a deciziei de regularizare nr. *****din 07.11.2022 și a anexelor la aceasta emisă de Inspectoralul principal al SCU Biroul Vamal Centru, ceea ce în consecinţă constituie temei de respingere a cererii de chemare în judecată depusă de SRL „INCARGO", ca fiind neîntemeiată.

Corespunzător, ținând cont de respingerea ca fiind neîntemeiate a pretențiilor de anulare a procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. *****din 12.10.2022 cât și a deciziei de regularizare nr. *****din 07.11.2022 și a anexelor la aceasta emisă de Inspectoralul principal al SCU Biroul Vamal Centru, subsecvent urmează a fi respinsă și cerința privind anularea răspunsului Serviciului Vamal nr. 28/11-18019 din 12.12.2022 prin care a fost soluționată cererea prealabilă cât și cerința privind încasarea în mod solidar de la pârâți a cheltuielilor de judecată.

Urmare a constatărilor detaliate supra vis-a-vis de circumstanțele faptice ale cazului dedus judecării în ordine de apel, Completul judiciar concluzionează că, argumentele expuse de către S.R.L. „Incargo" în cererea de apel sunt lipsite de substanță juridică obiectivă, iar instanța de fond - reieșind din cumulul probelor administrate, a soluționat cauza sub toate aspectele de fapt și de drept, în consecință hotărârea emisă fiind legală și întemeiată, în corespundere cu art. 130 CPC.

Prin prisma acestor constatări, Completul judiciar concluzionează că la caz dubiul judiciar a fost înlăturat, netemeinicia cerințelor părții apelante a fost demonstrată, iar argumentele invocate de către apelantă poartă caracter pur formal.

Cercetând cu maximă diligență materialele prezentate, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru notează că dosarul nu conține vreun element susceptibil să o facă să ajungă la o altă concluzie în prezenta cauză.

Sintetizând cele detaliate mai sus, statuând cu certitudine că argumentele părții apelante sunt neîntemeiate, iar hotărârea instanței de fond este legală și întemeiată, Completul de Contencios Administrativ conchide a respinge apelul declarat de S.R.L. „Incargo" și a menține hotărârea Judecătoriei Chişinău (sediul Centru) din 16 mai 2024.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin (1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 CPC, Completul de Contencios Administrativ din cadrul Colegiului Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Centru

D E C I D E :

Apelul declarat de S.R.L. „Incargo", ***se respinge.***

Se menține hotărîrea Judecătoriei Chişinău (sediul Centru) din 16 mai 2024.

Decizia este executorie de la emitere, însă poate fi contestată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie.

Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiţie în termen de două luni.

Președintele completului,

Judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Sîrbu Victoria

Bostan Angela